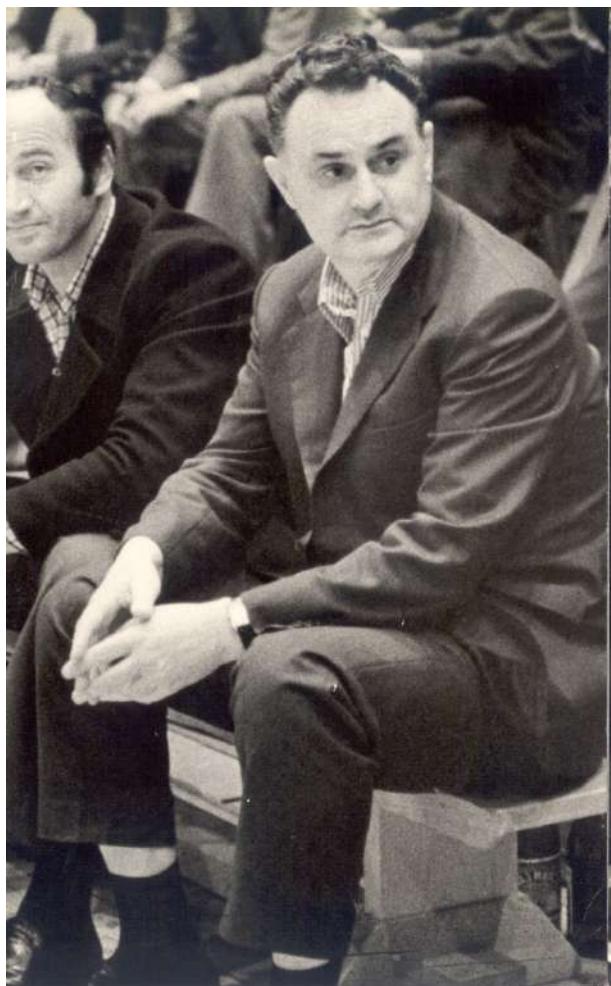

Strahinja Alagić – Braca

Strahinja Braca Alagić, rođen 14.8.1924 godine u Kozarcu pored Banja Luke, košarkaška i trenerska legenda svoju sportsku karijeru je počeo prvo kao atletičar. Naime u gimnazijskim danima se bavio atletikom i bio jedan od najtalentovаниjih atletičara u Beogradu za vreme rata. Ali sudbina mu je namenila neku drugu ulogu. Novembra 1944. godine Braca Alagić je bio učesnik u proboju Sremskog fronta gde biva ranjen u nogu dum dum metkom. Na žalost ili na sreću kako ko bude gledao na to njemu su lekari zabranili da se bavi atletikom.

Šetajući nakon oslobođenja 1945. godine Kalemeđdanom ugledao je svoje drugare na sportskim terenima Maloga Kalemeđana i tada im se priključuje da zajedno sa njima igra košarku iako do tada nije imao nikakavih dodira ni sa tom čarobnom loptom narandžaste boje niti sa košarkom kao sportom. I tada počinje njegovo doživotno druženje sa ovim sportom koji će ga vinuti u legende.

Košarku je počeo da igra odmah po završetku Drugog svetskog rata, u ekipi JNA, na prvom državnom prvenstvu 1945. bio je saigrač Aleksandra Nikolića.

Posle rata počinje sa košarkom u Crvenoj zvezdi ali nakon formiranja Sportskog Društva Partizan dekretom kao vojni obveznik u decembru 1945. godine prelazi zajedno sa braćom Šaper, Acom Nikolićem, Grkinić Božom u Partizan.

Alagic u dresu Crvene Zvezde

U Partizanu se zadržao samo godinu dana da bi se 1947. godine zajedno sa Aleksandrom Acom Nikolićem vratio u Crvenu zvezdu. Za Crvenu zvezdu je odigrao 48 utakmica i postigao 115 poena i igrao u periodu 1947-1951. i osvojio 5 šampionskih naslova prvaka Jugoslavije.

Igrajući uporedno je bio i trener juniorki Crvene zvezde sa kojima je 1948. godine osvojio u Splitu naslov prvaka države.

Trenersku karijeru započinje vec 1952. godine kada se pridružuje Aleksandru Nikoliću u OKK Beogradu da bi 1953. godine samostalno vodio OKK Beograd.

OKK Beograd 1952. godine

9 Lučić Ljubomir
8 Dimitrijević Bogdan
14 Jovanović Slavoljub
10 Tošić Milan
12 Marinković Mica
6 Glišić Dragan
11 Kostić Pavle
3 Kladarin Mihajlo
4 Skenderović Bartul
7 Stanković Bane
13 Popović Aleksandar

OKK Beograd 1953. godina

Gornji red samo igrači: Marinković, Tošić, Pavlović, Jovanović, Rajković, Kladarin
Donji red: Nešić, Erkić, Lučić, Dimitrijević, Popović, Tomić, Alagić

1954 godine preuzima reprezentaciju Jugoslavije koju vodi na Evropskom prvenstvu u Beogradu gde Jugoslavija zauzima 5 mesto.

Od 1957. godine preuzima košarkašice Crvene Zvezde i sa njima osvaja 3 titule prvaka, 1958. 1959. i 1960.

1972. godine se vraća u KK Crvenu zvezdu na mesto Predsednika komisije za žensku košarku, a par godina kasnije i na mesto Generalnog sekretara kluba. Na trenersku klupu crveno belih košarkašica Braca Alagić dolazi 1977. godine i sa njima osvaja još 4 titule prvaka Jugoslavije, u sezonomama: 1977/78, 1978/79, 1979/80 i 1980/81, 2 titule prvaka Kupa Jugoslavije 1979. i 1981. godine.

Sa košarkašicama crveno-belih ispisao je sportsku istoriju 1979. osvojivši Kup evropskih šampionki. Bio je to nezaboravni 29. mart u španskoj La Korunji, Crvena zvezda je pokorila Evropu pobedivši u finalu mađarski tim BSE. Crvena Zvezda je bile prva ekipa iz SFRJ koja je postala šampion Evrope, mesec dana kasnije to su uradili košarkaši Bosne, pa zatim Cibona, Jugoplastika i Partizan...

Evropa ih je dobro zapamtila: Biljana Marković, Jasmina Milosavljević, Gordana Vukmirović, Vesna Kovačević, Vukica Mitić, Spomenka Mrđenović, Anđelka Vukmirović, Zorica Đurković, Natalija Bacanović, Sofija Pekić, Jasmina Kalić i Dragana Pandurov, na čelu sa Strahinjom-Bracom Alagićem.

Bio je i trener seniorki Radničkog iz Kragujevca i Slobode kao i seniora Radničkog iz Kragujevca.

Završio je Višu ekonomsku školu i veći deo radnog veka je proveo u Trgovačkom preduzeću Zvezda na Beogradskom sajmu, 1985. godine, je prestao sa trenerskim poslom i odlazi u zasluženu penziju. Dobitnik oktobarske i majske nagrade, ordena zasluga za narod, nagrade za životno delo od Udrženja Kosarkaskih trenera Srbije. Ceo život radio u zemlji, entuzijasta, zaljubljenik u kosarku, istrajan, metodican, rodjeni pobjednik. Preminuo 10.10.2002 godine u Beogradu.